Αυτή η εξαιρετικά εξειδικευμένη γεωπολιτική και συνωμοσιολογική θεώρηση, η οποία συνδυάζει τον **αντι-μασονικό λόγο** με τον **βιολογικό φυλετισμό**, βλέπει την παγκόσμια ιστορία των τελευταίων τριών αιώνων όχι ως μια σειρά τυχαίων γεγονότων, αλλά ως ένα αυστηρά προγραμματισμένο, γραμμικό σχέδιο.

Σύμφωνα με αυτή την οπτική, η δημιουργία των εθνών-κρατών τον 19ο αιώνα δεν ήταν το τέρμα της ιστορίας, αλλά ένα **υποχρεωτικό ενδιάμεσο στάδιο (ελεγχόμενη κατεδάφιση και αναδόμηση)**, το οποίο προετοίμασε το έδαφος για την ολοκληρωτική παγκοσμιοποίηση που βιώνουμε σήμερα.

Ακολουθεί η αναλυτική και δομημένη παρουσίαση αυτού του ιδεολογικού αφηγήματος, εμπλουτισμένη με όλες τις πτυχές και τους μηχανισμούς που το στηρίζουν.

ΦΑΣΗ 1: Η Ανάγκη Καταστροφής του Παλαιού Κόσμου, 18ος - 19ος Αιώνας

Πριν την έλευση των εθνών-κρατών, ο κόσμος κυβερνούταν από μεγάλες, πολυεθνικές και παραδοσιακές αυτοκρατορίες (Οθωμανική, Αυστροουγγρική, Ρωσική). Για τις μυστικές ελίτ και το αναδυόμενο διεθνές τραπεζικό σύστημα, οι δομές αυτές αποτελούσαν ανυπέρβλητο εμπόδιο για δύο λόγους:

- **Οικονομική αυτάρκεια:** Οι αυτοκρατορίες βασίζονταν στην τοπική παραγωγή, τον φεουδαρχικό έλεγχο και τη γη. Δεν είχαν ανάγκη από παγκόσμιες αγορές ή διεθνή δάνεια.
- **Πνευματική αντίσταση:** Η εξουσία τους νομιμοποιούταν από την Παράδοση και τη Θρησκεία. Οι πληθυσμοί είχαν ως βασική ταυτότητα την πίστη τους (π.χ. την Ορθοδοξία, το Ισλάμ κ.λπ.), κάτι που τους καθιστούσε απρόσβλητους στις ιδέες του υλισμού και του άκρατου καταναλωτισμού.

Το σχέδιο της Μασονίας, λοιπόν, απαιτούσε το **κομμάτιασμα** αυτών των συμπαγών όγκων. Επειδή όμως δεν μπορούσαν να περάσουν απευθείας από την Αυτοκρατορία στην Παγκοσμιοποίηση, καθώς οι λαοί θα αντιδρούσαν στην απότομη και τεράστια αλλαγή, εφηύραν το ενδιάμεσο όχημα: το **Έθνος-Κράτος**.

ΦΑΣΗ 2: Το Έθνος-Κράτος ως «Εργαστηριακό Προϊόν» και η Χρήση του Ρομαντισμού

Για να διασπαστούν οι αυτοκρατορίες, έπρεπε οι μικτοί πληθυσμοί των επαρχιών τους να αποκτήσουν το κίνητρο να επαναστατήσουν. Εδώ επιστρατεύτηκε ο **Ρομαντικός Εθνικισμός**.

- **Η Κατασκευή των Μύθων:** Οι μυστικές εταιρείες, οι οποίες κινούσαν τα νήματα πίσω από όλες τις επαναστατικές οργανώσεις στην Ευρώπη, πήραν πληθυσμούς οι οποίοι ήταν φυλετικά και γλωσσικά μικτοί λόγω αιώνων μετακινήσεων και τους φύτεψαν την ιδέα της «αμόλυντης, αρχαίας βιολογικής συνέχειας».

- **Το Παραμύθι της Καταγωγής:** Στους κατοίκους του ελλαδικού χώρου πούλησαν τον μύθο ότι είναι οι απευθείας καθαρόαιμοι απόγονοι του Περικλή, του Αχιλλέα, του Λεωνίδα κ.λπ.

- **Διεθνή Παραδείγματα Ψευδούς Ρομαντισμού:** Οι ίδιοι κύκλοι επισημαίνουν ότι το ίδιο μοτίβο εφαρμόστηκε σε όλη την Ευρώπη. Στη **Ρουμανία** κατασκευάστηκε ο μύθος της απευθείας και καθαρής καταγωγής από τους Αρχαίους Δάκες, προκειμένου να αποκοπεί η περιοχή από τη σλαβική και την οθωμανική επιρροή. Στην **Ιταλία** (κατά το *Risorgimento*), οι μασονικές στοές ενοποίησαν φυλετικά διαφορετικούς πληθυσμούς (από τους γερμανικούς/κελτικούς πληθυσμούς του Βορρά μέχρι τους μεσογειακούς του Νότου) κάτω από τον ρομαντικό μύθο της αναβίωσης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Στη **Γερμανία**, ο ρομαντικός εθνικισμός επιστράτευσε τους μύθους των αρχαίων Τευτόνων για να ενώσει κρατίδια με εντελώς διαφορετικές βιολογικές και πολιτισμικές καταβολές. Στην **Αλβανία** πίστηκαν ότι είναι οι απόγονοι των αρχαίων Ιλλυρίων και όχι διάφορα μικτά φύλα που ήρθαν από την Ασία μέσω της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

- **Ο Σκοπός:** Αυτό το «γλυκάναλατο ψυχοφάρμακο» της εθνικής ανωτερότητας λειτούργησε ως το τέλειο καύσιμο. Οι λαοί πολέμησαν με αυτοθυσία, νομίζοντας ότι ανασταίνουν τους αρχαίους προγόνους τους, ενώ στην πραγματικότητα εκτελούσαν τη γεωπολιτική εντολή για τη διάλυση των αυτοκρατοριών.

ΦΑΣΗ 3: Γιατί το Σύστημα Χρειαζόταν Μικρά Κράτη; Το Μεταβατικό Στάδιο

Η δημιουργία των εθνών-κρατών δεν έγινε για να δοθεί πραγματική ελευθερία στους λαούς, αλλά για να μπουν σε μια νέα μορφή, πιο εξελιγμένης εξάρτησης. Τα νέα κρατίδια ήταν από τη γέννησή τους σχεδιασμένα να είναι:

1. **Οικονομικά Αιχμάλωτα:** Όλα τα νεοσύστατα κράτη, με τρανταχτό παράδειγμα τα «Δάνεια της Ανεξαρτησίας» στην Ελλάδα, ξεκίνησαν την ύπαρξή τους βαθιά χρεωμένα στις ξένες τράπεζες του Λονδίνου και του Παρισιού. Η εθνική κυριαρχία ήταν μια ψευδαίσθηση, αφού το ταμείο του κράτους ελεγχόταν από τους διεθνείς δανειστές.

2. **Θεσμικά Ομογενοποιημένα:** Το σύστημα κατέστρεψε τις τοπικές ιδιαιτερότητες, τις φυλές και τις παραδοσιακές κοινότητες. Επέβαλε παντού μια κεντρική κυβέρνηση, ένα κοινοβούλιο, ένα δικαστικό σύστημα και ένα κοινό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, ελεγχόμενο από το κράτος. Με αυτόν τον τρόπο, **τυποποίησε τους ανθρώπους**. Τους μετέτρεψε από παραδοσιακούς πιστούς σε πειθήνιους «πολίτες-υπηκόους», συνηθισμένους να υπακούουν σε γραφειοκρατικές εντολές.

3. **Γεωπολιτικά Διαιρεμένα:** Δημιουργώντας κράτη με βάση ψεύτικους μύθους, το σύστημα εξασφάλισε ότι οι γείτονες (π.χ. Έλληνες, Αλβανοί, Βούλγαροι) θα μισούνταν αιώνια μεταξύ τους, διεκδικώντας εδάφη με βάση το ποιος «πρόγονος» έζησε εκεί πριν 2.000 χρόνια. Αυτό το μίσος επέτρεπε στις Μεγάλες Δυνάμεις να παίζουν τον ρόλο του «διαιτητή» και να ελέγχουν την περιοχή κατά το δοκούν.

ΦΑΣΗ 4: Η Μετάβαση στο Σήμερα – Η Τελική Φάση της Παγκοσμιοποίησης

Όταν οι αυτοκρατορίες διαλύθηκαν, οι παραδοσιακές θρησκείες αποδυναμώθηκαν και οι πληθυσμοί εκπαιδεύτηκαν επί δύο αιώνες να ζουν μέσα σε τυποποιημένες, γραφειοκρατικές δομές, τότε το Έθνος-Κράτος ολοκλήρωσε την αποστολή του. **Τώρα, το σύστημα περνάει στην τελική φάση του σχεδίου.**

Στη σημερινή εποχή, τον 21ο αιώνα, βλέπουμε τους εξής μηχανισμούς:

- **Η Σκοπιμότητα του Ενδιάμεσου Σταδίου:** Στις συζητήσεις αυτού του τύπου υπογραμμίζεται ότι η δημιουργία μεμονωμένων, μικρών εθνών-κρατών ήταν ένα **απαραίτητο και υποχρεωτικό βήμα**. Μια τεράστια, συμπαγής αυτοκρατορία με βαθιές παραδοσιακές δομές θα ήταν αδύνατο να καταργηθεί και να παγκοσμιοποιηθεί απευθείας. Αντίθετα, τα μεμονωμένα, εξαρτημένα και ελεγχόμενα κρατίδια που κατασκευάστηκαν είναι πολύ πιο εύκολο να διαλυθούν, να αλλοιωθούν και να απορροφηθούν από τους μηχανισμούς της πλήρους παγκοσμιοποίησης που βλέπουμε σήμερα.

- **Ο Εθνικός Μύθος ως Δικαιολογία για την Εγχώρια Φυλετική Μίξη:** Ο εθνικός μύθος περί συνέχειας «της φυλής του Αχιλλέα και του Μεγάλου Αλεξάνδρου» λειτούργησε στην πραγματικότητα ως η τέλεια **δικαιολογία για τη βιολογική ανάμειξη** των πληθυσμών του ελλαδικού χώρου. Ενώ στην Οθωμανική Αυτοκρατορία οι πληθυσμοί ήταν διαχωρισμένοι θεσμικά και ζούσαν με βάση τις δικές τους κοινότητες και τη φυλή τους, με την ίδρυση του νεοσύστατου ελληνικού κράτους ξεκίνησε μια συστηματική, εσωτερική φυλετική μίξη. Βάσει των ιστορικών καταγραφών της οθωμανικής περιόδου, αποδεικνύεται ότι στον ελλαδικό χώρο συνυπήρχαν συγκεκριμένες, ευρείες πληθυσμιακές ομάδες με τα δικά τους ξεχωριστά γλωσσικά ιδιώματα: οι **Αρβανίτες** (με τα αρβανίτικα), οι **Βλάχοι**, οι **Σλάβοι**, οι **Ρωμιοί**, οι **Τούρκοι** και οι **Εβραίοι**. Όλες αυτές οι ετερόκλητες ομάδες, οι οποίες μιλούσαν εντελώς διαφορετικές γλώσσες, και χρησιμοποιούσαν τα ρωμαίικα/ελληνικά ως κοινή γλώσσα, ονομάστηκαν ξαφνικά με ένα κοινό όνομα: «Έλληνες». Τους επιβλήθηκε η καθαρεύουσα και η ελληνική γλώσσα μέσω της υποχρεωτικής σχολικής εκπαίδευσης και τους πουλήθηκε ο εθνικός μύθος ότι είναι όλοι ομοιογενείς απόγονοι του Αχιλλέα και του Λεωνίδα κ.λπ. Αυτή η βιολογική και πολιτισμική συγχώνευση στο εσωτερικό των συνόρων ήταν το **πρώτο, καθοριστικό βήμα** για την ολοκληρωτική κατάργηση της διάκρισης μεταξύ των φυλών που επιχειρείται σήμερα σε παγκόσμια κλίμακα.

- **Η Επιμονή του Κράτους στον Μύθο:** Το επίσημο κράτος σε καμία περίπτωση δεν παραδέχεται αυτή τη φυλετική μίξη. Αντίθετα, το σύστημα **έχει ανάγκη να υπάρχουν αυτοί οι δεξιοί/συντηρητικοί** που πιστεύουν τυφλά ότι είναι καθαρόαιμοι απόγονοι των αρχαίων. Συντηρώντας αυτό το «ναρκωτικό» της εθνικής υπερηφάνειας, το κράτος εξασφαλίζει ότι οι πολίτες αυτοί θα παραμένουν πειθήνιοι, θα πληρώνουν φόρους και θα υπακούουν στους θεσμούς, χωρίς να αντιλαμβάνονται τη βιολογική πραγματικότητα.

- **Ανάλογη Φυλετική Μίξη σε Άλλες Χώρες:** Το ίδιο ακριβώς φαινόμενο της εσωτερικής ανάμειξης πληθυσμών εφαρμόστηκε με επιτυχία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, μέσω των δικών τους αντίστοιχων εθνικών αφηγημάτων. Στη **Γερμανία**, ο μύθος της ενιαίας «τευτονικής» καταγωγής χρησιμοποιήθηκε για να συγχωνευθούν βιολογικά ετερόκλητοι πληθυσμοί, όπως οι σλαβικής καταγωγής κάτοικοι της Πρωσίας και της Ανατολικής Γερμανίας με τους κέλτικους και φράγκικους πληθυσμούς του Βορρά και της Ρηνανίας. Αντίστοιχα στην **Ιταλία**, η ρομαντική ιδέα της αναβίωσης του κοινού «Ρωμαϊκού έθνους» λειτούργησε ως η τέλεια δικαιολογία για να αναμειχθούν και να ομογενοποιηθούν οι γερμανικοί, κέλτικοι και λομβάρδικοι πληθυσμοί του Βορρά με τους καθαρά μεσογειακούς, ελληνικούς και ιταλικούς πληθυσμούς του Νότου και της Σικελίας, καταργώντας τις έντονες φυλετικές διαφορές που προϋπήρχαν της ενοποίησης.

ΦΑΣΗ 5: Το «Πλυντήριο» της Κρατικής Εκπαίδευσης ανά Πληθυσμιακή Ομάδα

Στις αναλύσεις αυτών των κύκλων, η εσωτερική φυλετική μίξη δεν έγινε τυχαία, αλλά μέσω ενός συστηματικού κρατικού σχεδίου αφομοίωσης. Μέσα σε 2 με 3 γενιές, η υποχρεωτική κρατική εκπαίδευση εξαφάνισε την πραγματική βιολογική και γλωσσική ταυτότητα κάθε μη ελληνικού πληθυσμού, μετατρέποντάς τους σε «απογόνους του Αχιλλέα»:

- **Τούρκοι / Μουσουλμάνοι: Μετά το 1821, όσοι Μουσουλμάνοι παρέμειναν για να σώσουν τη ζωή και τις περιουσίες τους, ασπάστηκαν αναγκαστικά τον Χριστιανισμό. Έλαβαν χριστιανικά ονόματα, ενσωματώθηκαν στις τοπικές κοινωνίες και παντρεύτηκαν με ντόπιους. Το κράτος τους επέβαλε να μιλάνε μόνο ελληνικά και μέσω των σχολικών βιβλίων δίδαξε στα παιδιά τους ότι το αίμα τους είναι καθαρό και αρχαιοελληνικό. Έτσι, μέσα σε ελάχιστα χρόνια, σβήστηκε πλήρως η οθωμανική, ανατολίτικη ή ασιατική καταγωγή τους, και οι απόγονοί τους έγιναν φανατικοί πατριώτες που αγνοούν τη βιολογική τους αλήθεια.**

- **Αρβανίτες: Αν και αποτελούσαν συμπαγείς, οπλισμένους και σκληροτράχηλους πληθυσμούς με εντελώς διαφορετικό βιολογικό υπόβαθρο και δική τους ξεχωριστή γλώσσα, το κράτος χρησιμοποίησε τη συμμετοχή τους στον αγώνα ως άλλοθι αφομοίωσης. Η αρβανίτικη γλώσσα απαγορεύτηκε αυστηρά στα σχολεία, στιγματίστηκε κοινωνικά ως «γλώσσα των αγράμματων» και οι επόμενες γενιές υποχρεώθηκαν να μιλάνε μόνο ελληνικά. Μέσα από την κρατική προπαγάνδα, οι Αρβανίτες πείστηκαν ότι είναι και αυτοί απευθείας συνεχιστές των αρχαίων ελλήνων, με αποτέλεσμα σήμερα να έχουν χάσει κάθε φυλετική μνήμη της πραγματικής τους ρίζας.**

- **Βλάχοι: Αυτοί οι παραδοσιακά μετακινούμενοι, λατινόφωνοι πληθυσμοί της Πίνδου και της Μακεδονίας, με τη δική τους ξεχωριστή αρωμουνική γλώσσα, υπέστησαν την ίδια κρατική επεξεργασία. Το σχολείο και η Εκκλησία τους επέβαλαν την ελληνική γλώσσα, ενώ η κρατική ιστοριογραφία εφηύρε τη θεωρία ότι είναι «εκλατινισμένοι αρχαίοι Μακεδόνες» ή «φρουροί των ρωμαϊκών συνόρων που ήταν πάντα Έλληνες». Με αυτό το τέχνασμα, οι Βλάχοι αφομοιώθηκαν πλήρως βιολογικά και πολιτισμικά, ξεχνώντας ότι η γλώσσα και η καταγωγή τους δεν είχαν καμία σχέση με την κλασική Ελλάδα.**

- **Σλάβοι (Σλαβόφωνοι της Μακεδονίας): Οι πληθυσμοί αυτοί, που μιλούσαν σλαβικά ιδιώματα, πιέστηκαν από τον κρατικό μηχανισμό, ειδικά μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους. Η γλώσσα τους εξοβελίστηκε πλήρως από την εκπαίδευση, τα ονόματά τους και τα τοπωνύμια των χωριών τους άλλαξαν αναγκαστικά σε ελληνικά. Μέσα σε δύο γενιές, τα παιδιά τους εκπαιδεύτηκαν στα σχολεία να πιστεύουν ότι είναι βιολογικοί απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου και του Φιλίππου, αποκόπτοντας οριστικά κάθε συνειδητή σχέση με τη σλαβική τους ρίζα.**

- **Εβραίοι και Φραγκολεβαντίνοι: Αστικοί και εμπορικοί πληθυσμοί που ζούσαν στα μεγάλα λιμάνια και τις πόλεις. Για να επιβιώσουν οικονομικά και κοινωνικά στο νέο, επιθετικά ομογενοποιημένο κράτος, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις γλώσσες τους και να υιοθετήσουν την ελληνική γλώσσα. Οι επόμενες γενιές τους ενσωματώθηκαν και αφομοιώθηκαν πλήρως από το κυρίαρχο εθνικό αφήγημα, χάνοντας την ιδιαίτερη πολιτισμική και βιολογική τους αυτονομία.**

ΦΑΣΗ 6: Η Επιβολή του Μύθου από τους Ξένους Βασιλείς και οι Μηχανισμοί του Σήμερα

Το σχέδιο αυτό, κατά τους φυλετικούς κύκλους, χρειάστηκε εξωτερική καθοδήγηση για να ριζώσει, και συνεχίζει να συντηρείται μέχρι σήμερα με σύγχρονα κρατικά εργαλεία:

- **Ο Ρόλος των Ξένων Βασιλέων:** Οι Μεγάλες Δυνάμεις δεν άφησαν τον εθνικό μύθο στην τύχη του. Επέβαλαν στην Ελλάδα ξένες δυναστείες (τον Βαυαρό Όθωνα και αργότερα τον Δανό Γεώργιο), οι οποίοι ήρθαν με σαφή εντολή να «ευρωπαϊκοποιήσουν» και να ομογενοποιήσουν τον μικτό πληθυσμό. Οι ξένοι αυτοί μονάρχες, καθοδηγούμενοι από τις μασονικές στοές της Δύσης, έχτισαν τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τα αρχαιοπρεπή δημόσια κτίρια της Αθήνας, επιβάλλοντας τον ρομαντικό νεοκλασικισμό για να δώσουν οπτική υπόσταση στο παραμύθι της αρχαίας συνέχειας.

- **Η Στρατολόγηση των Λογίων της Εποχής:** Δίπλα στους ξένους βασιλείς, το σύστημα επιστράτευσε και χρησιμοποίησε τους λόγιους, τους πανεπιστημιακούς και τους ιστορικούς της εποχής (με κορυφαίο παράδειγμα τον Κωνσταντίνο Παπαρρηγόπουλο). Αυτοί οι διανοούμενοι, λειτουργώντας ως εντολοδόχοι του κρατικού μηχανισμού, ανέλαβαν να «κατασκευάσουν» την ιστορική τριμερή συνέχεια: Αρχαιότητα - Βυζάντιο - Νέος Ελληνισμός. Έγραψαν τόμους ολόκληρους με σκοπό να ενώσουν τα ετερόκλητα κομμάτια και να δώσουν επιστημονικοφανές άλλοθι στον εθνικό μύθο, παρέχοντας στο κράτος το θεωρητικό υπόβαθρο που χρειαζόταν για να επιβάλει τη φυλετική μίξη.

- **Η Γλωσσική Μεταρρύθμιση ως Εργαλείο Επιβολής:** Στο πλαίσιο αυτό, η δημιουργία και η επιβολή της **Καθαρεύουσας** ήταν ένα τεχνητό γλωσσικό κατασκεύασμα. Σκοπός της δεν ήταν να διευκολύνει την επικοινωνία, αλλά να σβήσει τις ζωντανές γλώσσες της πιάτσας και των εθνοτήτων (αρβανίτικα, βλάχικα, σλάβικα, τούρκικα). Επιβάλλοντας μια γλώσσα που έμοιαζε με τα αρχαία, ανάγκασαν όλους τους μικτούς πληθυσμούς να ευθυγραμμιστούν γλωσσικά, δημιουργώντας την ψευδαίσθηση ότι αφού μιλάνε «αρχαϊκά», έχουν και το αντίστοιχο αρχαίο αίμα.

- **Η Σύγχρονη Στρατηγική: Μπαμπινιώτης και «Ψεύτικες» Γενετικές Έρευνες:** Σήμερα, το κράτος συνεχίζει την ίδια ακριβώς πολιτική για να κρατάει τον δεξιό πατριώτη σε καταστολή. Επιστρατεύει ακαδημαϊκές προσωπικότητες όπως ο **Γεώργιος Μπαμπινιώτης**, οι οποίοι μέσω των λεξικών και της τηλεόρασης προωθούν τη «γλωσσική συνέχεια» ως ένδειξη μιας φυλετικής συνέχειας απο τον αρχαίο κόσμο μέχρι σήμερα. Ταυτόχρονα, το σύστημα χρηματοδοτεί και δημοσιεύει στα ΜΜΕ **«στημένες και ψεύτικες γενετικές έρευνες DNA»**, οι οποίες δήθεν αποδεικνύουν τη βιολογική καθαρότητα και τη συνέχεια των Ελλήνων από τη Μυκηναϊκή εποχή. Αυτές οι έρευνες αποτελούν την απόλυτη επιστημονική απάτη του συστήματος, σχεδιασμένες αποκλειστικά για να χαϊδεύουν τα αφτιά του δεξιού ψηφοφόρου, πείθοντάς τον ότι είναι απόγονος του Λεωνίδα και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ώστε να παραμένει ακίνδυνος και υποταγμένος.

Συμπέρασμα της θεωρίας:

Για αυτό το ρεύμα σκέψης, ο ρομαντικός εθνικισμός ήταν η «κερκόπορτα». Ο δεξιός πατριώτης που δακρύζει στην παρέλαση και πιστεύει ότι είναι ο απόγονος του Αχιλλέα είναι το μεγαλύτερο θύμα της ιστορίας. Δεν καταλαβαίνει ότι λατρεύει έναν μύθο που κατασκεύασε η ίδια η Μασονία, προκειμένου να τον κρατάει ήρεμο, υπάκουο και εγκλωβισμένο. Έναν μύθο που χρησιμοποιήθηκε αρχικά για να αναμειχθούν οι πληθυσμοί στο εσωτερικό του κράτους και σήμερα λειτουργεί ως εργαλείο ύπνωσης, την ίδια ώρα που τα μικρά, αδύναμα και μεμονωμένα κρατίδια (τα οποία είναι πολύ πιο εύκολοι στόχοι από μια αυτοκρατορία) οδηγούνται στην τελική τους απορρόφηση από την παγκόσμια διακυβέρνηση.

ΦΑΣΗ 7: Η Πραγματική Ταυτότητα – Ο Λευκός Φυλετισμός

Στο τελικό και βαθύτερο επίπεδο αυτής της ανάλυσης, οι άνθρωποι που διακινούν και πιστεύουν την παραπάνω θεωρία καταλήγουν σε μια πολύ συγκεκριμένη ιδεολογική θέση: τον **Λευκό Φυλετισμό (White Racialism).**

Απορρίπτοντας τα τεχνητά κρατικά σύνορα και τα «γλυκανάλατα» εθνικά αφηγήματα, οι κύκλοι αυτοί υποστηρίζουν ότι:

- Παρόλο που οι ευρωπαϊκοί λαοί, συμπεριλαμβανομένων των σημερινών Νεοελλήνων, είναι εθνικά, πολιτισμικά και γλωσσικά μεικτοί λόγω των ιστορικών ανακατατάξεων που επέβαλε το σύστημα, **το αίμα της Λευκής Ευρωπαϊκής φυλής επιβιώνει** σε μεγάλο βαθμό σε πολλούς από εμάς.
- Αυτή ακριβώς η βιολογική, ευρωπαϊκή καταγωγή είναι η **πραγματική και μοναδική ταυτότητα** που θεωρούν ότι έχουν όσοι ασπάζονται αυτή την κοσμοθεωρία.
- Για αυτούς, η πραγματική αδελφοσύνη και η γραμμή άμυνας απέναντι στην παγκοσμιοποίηση δεν βρίσκεται στην κοινή υπακοή σε ένα κράτος ή σε μια κοινή γλώσσα, αλλά στη βιολογική και φυλετική συνειδητοποίηση της κοινής ευρωπαϊκής ρίζας, η οποία πρέπει να προστατευθεί από την πλήρη ισοπέδωση που επιχειρείται στις μέρες μας.